

Forfatter: Krabbe, Elsebe

Titel: BREV TIL: Gøye, Birgitte FRA: Krabbe, Elsebe (1566-10-09)

Citation: Krabbe, Elsebe: "BREV TIL: Gøye, Birgitte FRA: Krabbe, Elsebe (1566-10-09)", i *Breve til og fra Herluf Trolle og Birgitte Gjøe (1. bind)*, Hos V. T Han in G & Appel., s. 446.
Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000667830-000-shoot-L0006678300000165.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Breve til og fra Herluf Trolle og Birgitte Gjøe (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

9. Oktbr. 1566.

Elsebe Krabbe til Birgitte Gjøe.

Hun ønsker Birgitte Gjøe Trøst i hendes Sorg og omtaler Tabet af sine egne Brødre og sine Sønner, der skulde have været deres gamle Forældres Alderdoms Støtte. Krigen har ødelagt meget af deres Bøndergods, og Skedal er afbrændt. Hun er bekymret over, at Forsvaret af Laholm er overdraget Peder Skram, da Slottet næppe kan holde sig, hvorfor hun befrygter det værste. Hun længes efter sine Døtre. Peder Skram har bedet om Orlov fra Laholm og drager snart til Kongen, om han ikke faar gunstigt Svar. Hun vil da besøge sine Sønner i Roskilde og haaber at træffe Fru Birgitte. Hendes Datter Anne er ængstelig for sin Broder.

s. 447l^{hs}.

Hiertte kere hulde søster, dend alldmectigiste gode g[ud] were oc bliffue deg alltyd ueruerindis(!) oc deg bestørcke til lyff oc siell etc. Hiertte kere søster, den euige oc vdødelige gode gud giffue deg alltyd trøst oc husuallelse, naar du dett haffuer aller best behoff, for tin gode vellye oc trøstelige skriffuelsse, end doch att myn saarig, ieg haffue aff gud[s] gode welle vndfangett for myn gode lydactige affgangne iij søner ¹ oc myne hu[l]de iij saliige brodre ², well meg i myn tyd sørgelige staa i hierttett, oc icke fordi meg fortøcker, dend gode gud mett tønno haffuer giortt syn faderlige welly oc henrugtt tønno fra dette megle onne, tenne falske oc suigefulle werden haffwer med seg, for huelkett hans guddomelige naffn sker ere oc euig tack, som nu forvden tuiffuell haffuer wesseligen giiffuet tønno igen tend euige velfort, tønno fortientt er vdi vor heres Ihesu Cristi blodis vdgiffuelsse etc. Men doch, myn hiertte kere søster, betenck aff en cristelige medlydelsse woss arme gamlle, myn hiertte kere hosbonne oc meg, der i saa mange maade ellendige ere, ited ³ wore hulde brøre oc ellste søner, ter nu saa tilsamens henrug ⁴ ere, skulle voss vere til husualelse oc trøst, nu vy selffue aff aller, saarig oc verdens møde saa forsuagede ere, wii skøtt ⁵ icke lenger kune tolle naagen stor besteling. Oc tenne cri haffwer voss der tyl forarmett oc forderffuett voss mere hunderde aff vore arme s. 448tienere oc bøndergaarde, som ere slett forlobne fran brende stederne, ted allt nu leger vøstett, saa dett icke nu kender, huore ted stod. til mett er nu i denne forgangne vge vor hoffuittgaard oc lagaaren, som stod fuld aff høø oc korn, med husse oc alltt affbrentt mett sex skønne laaffe oc sperett paa stenussett oc ander husse, som vy nu paa gaaren bygett haffude, ty alle mand hagde nu haabtis igen til fryd ¹, oc der til tiuffue skønne bondegaarde, som icke til forne brentth vore ². Men, myn hiertte kere, hulde søster, dette rører ieg icke for deg, for den saarig, ieg der for haffuer, bemøder meg naagett, dend er allth betagett i myne gode børns død oc affgang, som nu huilles i gleden oc ieg i hiertte saarig etc. Doch maa dett vere en ellendig handell mett voss arme gamell folk, att vy skulle saa vere forhindrede her i detthe ellendige sted oc saa neruerindis vor egett, oc eren oc tro tienesten haffuer voss her saa bestedt, att vy har slett forlatt vortt egett, huelkett vy vylle mett gudz hielp vell end nu forsuarett til denne tyd, hagde vye mett verett der selff hoss, oc ere doch i ingen maade betengtt dett, voss eller vore kand komme tyl gode, oc nu haffue gud tagett oss tend fra, som for oss paa ett anett sted skulle bestyre noget tyll gode, oc ingen forbarmer seg offuer voss, som gonsten oc hørett haffwer, att hielpe voss her fra, men iu mere tyllskynder, att vy skulle nu fortere dett anett her paa, wii igen haffwer, saa vy skulle nu i vor allder blyffue forderffuede, saa vy maa vell syge, att heren gud haffuer retteliggen bedroffuett voss oc vore vener oc glett ³ vore hadere, de lenge haffuer der epter tørsted oc haffwer begering der tyll, att fynderne skulle voss her offwer komme, att vy kunne komme fran eren oc lyffuitt mett. Gud giffue, du hagde sett tette løsse nest ⁴, ta skulle du s. 449syge, att dett staa aller tyll att haalle for nogen mackt. Skulle vy her lenger blyffue, oc ted icke blyffwer fred, ta spører du vest dend tynne ¹ tyll voss, du nødigtt vylle, ty gud bere dend, ter skall tyll lyde ² vndersettings, ty der redes alltyd saa lenge tyll, til finderne haffwer fremmetth døris velly etc. Hiertte kere søster, saa kand ieg icke forhaalle for deg, att her Peder haffuer nu sentt bod och scriffuelsse tyll kong. maytt. oc vell endelige her fra, ty vy kune nu icke lenger harde(!) ted vd ³. Saa beder ieg teg for gudz skyld, hielp oss her fra, vy arme sorgefulde menisker, att vy motte nu drage hiem tyl vortt egett ⁴ at bestyre vore døtteris sag tyl ende, ty ted icke lenger kand saa staa etc. ⁵. Myn hiertte ker søster, tu skryffwer, atth tu lengis att talle mett meg, gud ved myn begering i tend sag, ty vy haffue icke mange hulde vener att forlade voss paa, der fore kende gud, att ieg begerer aff hierttett att komme deg tyl ordz. ieg well oc der tyl mett gudz hielp gøre myn flyd, om ieg kand kome til deg, ty her Per vell mett ted snarste selff drage tyl k. m., om vy for icke de suar, oss behaffwer, oc ieg vell drage tyll myne arme søner, i Roskylle erea. Kand ieg ta drage fremdeles til deg, well ieg der til gøre myn flyd, gud lade meg fynne deg he[l]brede mett gled igen i gud[z] naade etc., huelken gode gud teg beløne tyn store vmage, tu har giortt teg mett her Peders besteling oc bekostning att senne hanom te penninge hid. Hiertte kere søster, forlad meg myn onne lange scriffuelsse, som vest tro, der er screffuett mett hiertte saarig oc gredindis thaare s. 450etc. Gud vere hoss deg alltyd oc i tyn syste tyme etc. Hanum beffaller ieg deg til euig tyd etc. Lader her Peder och myne børn helse deg mett m gode natter och saa megen tack for tyn godhett, tu hanom alltyd har beuist. Datom Lauho[l]m 9 october ar mdlxvj.

Elssebe Krabbe.

[Paa en løs Seddel:]

Hiertte kere søster, myn arme Anne Skram¹ scriffuer meg tyll, att hun er saa bange, att hun kand huercke ede, s. 451drecke eller saaffue, saa bange er hendes hiertte paa en kortt tyd bespentt, saa kand ieg tro, dett er for hendis s. 452hulde broder, te hauffe mest, huelken icke vor tønóm en broder, men som en fader, om oss hagde komett nogitt tyll, oc hun end nu icke haffuer sportt hans sallige affgang, ty hun oc Anne Hardenberigs scriffue, ieg skall sygge hanom gode natter. Saa bere meg ted gud, hand haffwer sagtt tønóm gode natter, de lange velle blyffue, bode tønóm och s. 453meg. Saa løne hanum gud i sett ryge dett gode, hand fortientte aff voss alle, oc gud bere voss, dett vy skulle hanum i vor tyd saffne¹. Hiertte kere søster, ieg beffaller teg den euige gud oc vell nu lade altyng bestaa, hues mere ieg haffude att talle mett teg om tønóm, ty[I] gud vell vy fyndis.

Udskrift²: Erlig oc welbyrdig frue Beritthe, her Herluff Trolles ty[I] Herluffshaalm, myn hiertte kere hulde søster, ganske kerligen tylskreffuett i egen hand.

Egenhænd. Orig. med Segl i Rigsark., Adelsbreve LV. 110. — Trykt hos Rørdam, Historiske Kildeskrifter II. 77—80.